

UOHSX004U2YW

PŘESEDÁ ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R254/2012/VZ-7760/2013/310/PMo

Brno 29. dubna 2013

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 5. 9. 2012 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 7. 9. 2012 vybraným účastníkem soutěže o návrh –

- společností **A.D.N.S., s.r.o.**, IČ 62584316, se sídlem Na Příkopě 12/853, 110 00 Praha, zastoupenou ve správním řízení na základě plné moci ze dne 29. 8. 2012 Mgr. Rudolfem Šimonem, advokátem, se sídlem Národní 25/961, 110 00 Praha 1,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S436/2010/VZ-15829/2012/530/RNi ze dne 23. 8. 2012, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- města **Roudnice nad Labem**, IČ 00264334, se sídlem Karlovo nám. 21, 413 01 Roudnice nad Labem, zastoupeného ve správním řízení na základě plné moci ze dne 15. 8. 2011 Mgr. Josefem Suchým, advokátem, se sídlem V Tůních 1, 120 00 Praha 2, doručovací adresa Vědomice 238, 413 01 Roudnice nad Labem,

učiněných v architektonické soutěži o návrh „**Smuteční síň do Roudnice nad Labem**“, jejíž oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 7. 5. 2010 pod evidenčním číslem 60044771, a to ve smyslu zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jehož dalším účastníkem správního řízení je navrhovatel –

- společnost **RH-ARCH, s.r.o.**, IČ 49705890, se sídlem Nekázanka 9, 110 00 Praha 1,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 23. 8. 2012, č. j. ÚOHS-S436/2010/VZ-15829/2012/530/RNi,

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Soutěž o návrh a původní prvostupňové správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – město Roudnice nad Labem, IČ 00264334, se sídlem Karlovo nám. 21, 413 01 Roudnice nad Labem (dále jen „**zadavatel**“), uveřejnil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, v informačním systému o veřejných zakázkách dne 7. 5. 2010 pod evidenčním číslem 60044771 oznámení architektonické soutěže o návrh s názvem „Smuteční síň do Roudnice nad Labem“ (dále jen „**soutěž o návrh**“).
2. V bodu II.1.5) „*Stručný popis zakázky*“ oznámení soutěže o návrh zadavatel uvedl, že účelem a posláním soutěže o návrh je nalézt a ocenit nejvhodnější řešení předmětu soutěže, která splní požadavky obsažené v soutěžních podmínkách ze dne 18. 2. 2010, schválených zadavatelem dne 26. 4. 2010 (dále jen „**soutěžní podmínky**“), a v soutěžních podkladech a následně zadat zakázku na zpracování navazujících výkonových fází projektových prací, dohledu nad jejich prováděním a uvedením stavby do užívání v jednacím řízení bez uveřejnění podle ustanovení § 23 odst. 6 zákona. Z bodu 9.1 „*Závazná kritéria hodnocení*“ soutěžních podmínek stanovených zadavatelem dle Úřadu vyplynulo, že závazná kritéria, podle kterých budou soutěžní návrhy vyhodnocovány, se stanovují podle pořadí významnosti následujícím způsobem: a) *komplexní architektonická a urbanistická kvalita návrhu*, b) *hospodárnost a ekonomická (finanční) přiměřenost zvoleného řešení – předpokládané provozní náklady*, c) *hospodárnost a ekonomická (finanční) přiměřenost zvoleného řešení – předpokládané investiční náklady*.

¹ Pozn.: pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

3. Z protokolu o hodnocení soutěžních návrhů sepsaného ve dnech 9. 9. 2010 a 10. 9. 2010 (dále jen „**protokol o hodnocení soutěžních návrhů**“) vyplynulo, že zadavatel přijal do konce soutěžní lhůty 127 návrhů. Z protokolu o hodnocení soutěžních návrhů dle Úřadu rovněž vyplynulo, že zadavatel nejprve rozhodl o vyloučení těch návrhů, které nebyly plně v souladu se soutěžními podmínkami předmětné soutěže o návrh, přičemž z uvedeného důvodu bylo porotou vyřazeno 8 návrhů. V rámci I. fáze hodnocení návrhů probíhalo hodnocení dle informací uvedených v protokolu o hodnocení soutěžních návrhů tak, že porotci rozhodovali, který návrh nemá postoupit do další fáze, přičemž pro postoupení do další fáze hodnocení stačil jeden hlas „*PRO*“. Do II. fáze hodnocení nepostoupilo 35 návrhů. Porota k I. fázi hodnocení uvedla, že celková úroveň vyřazených návrhů neodpovídá ve srovnání s ostatními návrhy nárokům kladeným na předmět soutěže. Mezi vyřazenými návrhy byl i návrh č. 99 podaný společností RH-ARCH, s.r.o., IČ 49705890, se sídlem Nekázanka 9, 110 00 Praha 1 (dále je „**navrhovatel**“). Z protokolu o hodnocení soutěžních návrhů je zřejmé, že ve II. fázi hodnocení návrhů probíhalo hodnocení tak, že porotci rozhodovali, který návrh nemá postoupit do další fáze, přičemž pro postup do další fáze stačily dva hlasy „*PRO*“. Do III. fáze hodnocení nepostoupilo 54 návrhů – jako důvod porota uvedla, že vyřazené návrhy ve srovnání s návrhy postupujícími vykazují některé významné nedostatky, a proto nejsou dále hodnoceny.
4. K III. fázi hodnocení porota uvedla, že každému návrhu postoupivšímu do fáze III. hodnocení byly přiděleny hlasy, kdy každý z porotců mohl dát jednotlivému návrhu pouze jeden hlas. Protokol o hodnocení soutěžních návrhů obsahuje u každého návrhu hodnoceného v této fázi i slovní komentář. Do IV. fáze hodnocení postoupilo 10 návrhů. Ve IV. fázi hodnocení se porota shodla, aby do V. fáze hodnocení postoupilo 5 návrhů a poté bylo o postupu návrhů hlasováno. Následně porota rozhodla o odlišném rozdělení cen, než bylo stanoveno v soutěžních podmínkách, přičemž uvedla, že za první cenu bude vyplacena částka 100.000,- Kč, dále budou rozděleny dvě druhé ceny po 30.000,- Kč a dvě třetí ceny po 20.000,- Kč. Ve fázi V. hodnocení bylo o pořadí návrhů hlasováno tak, že každý z členů poroty přidělil soutěžním návrhům 1 bod, 2x2 body či 2x3 body. Vítězem se stal návrh s nejmenším počtem bodů, a to návrh č. 100 (s 12 body), na 2. místě se umístily návrhy č. 56 (se 14 body) a č. 89 (s 15 body), na 3. místě pak návrhy č. 23 (s 16 body) a č. 51 (s 20 body).
5. Dne 14. 9. 2010 zadavatel rozhodl o výběru nejvhodnějšího návrhu, a to návrhu společnosti A.D.N.S., s.r.o., IČ 62584316, se sídlem Na Příkopě 12/853, 110 00 Praha (dále jen „**vybraný účastník soutěže o návrh**“). Dne 29. 9. 2010 obdržel navrhovatel rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnějšího návrhu ze dne 14. 9. 2010 (jeho přílohou byla rovněž kopie protokolu o hodnocení soutěžních návrhů). Proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnějšího návrhu podal navrhovatel námitky ze dne 13. 10. 2010, které byly zadavateli doručeny dne 14. 10. 2010. Z rozhodnutí zadavatele o námitkách ze dne 4. 11. 2010 vyplynulo, že zadavatel námitkám navrhovatele nevyhověl – navrhovateli bylo rozhodnutí o námitkách doručeno dne 5. 11. 2010. Jelikož navrhovateli nebylo v rámci podaných námitek vyhověno a s rozhodnutím zadavatele nesouhlasil, podal dne 5. 11. 2010 návrh na přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“). Úřad obdržel návrh navrhovatele dne 8. 11. 2010 (dále jen „**návrh**“), a tímto dnem bylo podle ustanovení § 113 zákona zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedené pod sp. zn. ÚOHS-S436/2010/VZ (zadavatel obdržel stejnopis návrhu dne 8. 11. 2010).

6. Navrhovatel v návrhu spatřoval porušení zákona v tom, že porota nemohla hodnotit návrhy kvalifikovaně, neboť pracovala v časové tísni, návrhy nehodnotila dle závazných hodnotících kritérií tak, jak byly definovány v soutěžních podmínkách, dále ze soutěže nevyloučila návrhy, které nesplnily body stavebního programu, u nichž bylo v soutěžních podmínkách specifikováno, že musí být splněny, a důsledně nekontrolovala splnění podmínky nepřesáhnutí hranice řešeného území. Dle navrhovatele porota neměla dostatek času na posouzení návrhů s tím, že z protokolu o hodnocení soutěžních návrhů vyplývá, že v prvním kole hlasování měla porota na posouzení jednoho odevzdaného panelu cca 30 sekund, tedy cca 2 minuty na návrh, který vznikl měsíce. Dle navrhovatele bylo nereálné, aby v tomto čase mohla být vedena kvalifikovaná diskuse včetně posouzení všech hodnotících kritérií. K otázce posuzování návrhů dle hodnotících kritérií navrhovatel uvedl, že z protokolu o hodnocení soutěžních návrhů vyplývá, že porota při posuzování a hodnocení návrhů nebrala v úvahu všechna závazná hodnotící kritéria. Protokol o hodnocení soutěžních návrhů dle něj neobsahuje hodnocení návrhů v rámci jednotlivých hodnotících kritérií a není z něj jasné, jak byly projekty dle závazných hodnotících kritérií hodnoceny – slovní zmínka o investičních či provozních nákladech je pouze u 29 návrhů ze 127. I v těchto případech se jedná o slovní zmínku obecného a tedy nepřezkoumatelného charakteru, která nekonkretizuje skutečné parametry a neporovnává technické a ekonomické parametry všech soutěžících.
7. Rozhodnutí zadavatele o vyloučení návrhů v průběhu I. a II. fáze hodnocení dle navrhovatele nejsou podložena konkrétním zdůvodněním. V protokolu o hodnocení soutěžních návrhů je k I. fázi hodnocení návrhů pouze uvedeno, že návrhy byly vyřazeny, protože jejich celková úroveň neodpovídá ve srovnání s ostatními návrhy nárokům kladeným na předmět soutěže. K II. fázi hodnocení návrhů je tamtéž uvedeno, že vyřazené návrhy ve srovnání s postupujícími návrhy vykazují významné nedostatky, a proto nejsou dále hodnoceny. Dále uvedl, že se členové poroty museli zavázat respektovat stavební program, který jako soutěžní podklad tvoří nedílnou součást soutěžních podmínek, a tedy i zadání soutěže jako takové. Toto ustanovení bylo dle navrhovatele porotou porušeno, neboť zřejmě z důvodu časové tísně při rozhodování nebrala stavební program v potaz. Porota měla vyloučit ze soutěže všechny návrhy, které nebyly v souladu se soutěžními podmínkami. V návaznosti na to dále odkázal na znění kapitoly „*Obecné požadavky*“ stavebního programu, ve které je definováno, co musí být splněno – imperativ „*musí*“ dává jedinou možnost, a to v I. fázi hodnocení návrhů vyloučit všechny návrhy, které nesplňují být jediné „*musí*“. Protokol o hodnocení soutěžních návrhů však na mnoha místech prokazuje opak, když například ve III. fázi hodnocení návrhů jsou uváděny vady, které by dle soutěžních podmínek měly vést k vyřazení návrhu již v I. fázi hodnocení návrhů.
8. Dle soutěžních podmínek patří mezi nejdůležitější kritéria hodnocení urbanistická kvalita návrhu s tím, že prezentace mnoha postoupivších návrhů či oceněných návrhů se stávajícím kontextem záměrně manipulují, neboť na vizualizacích se např. objevují výhledy do zeleně, která je vmontována do zákresu namísto stávajícího pole. Pole přitom není označeno jako řešené území, takže by mělo být ve veškeré dokumentaci ponecháno tak, jak je. Porota tedy dle navrhovatele neplní svou roli tak, že vyloučí návrhy, které záměrně manipulují s okolím, které není vymezeno jako řešené, pro nesplnění zadání. Bod 5.1.2 soutěžních podmínek dle něj jasně definuje hranice řešeného území, které představuje jediné území, kde mohou

soutěžitelé v rámci návrhu prezentovat úpravy stávajícího stavu. Pokud porota jeden z návrhů vyloučila z důvodu „*umístění mimo předepsaný pozemek*“, měla by stejně postupovat i u návrhů, které mimo předepsaný pozemek umístí jediný strom. Z hlediska abstraktního významu urbanismu či architektury platí, že v soutěži prezentovaný návrh by měl být chápán jako celek. Pokud je jeho součástí vizualizace, která ukazuje výhled z obřadní síně do stromořadí, na jehož místě bude ve skutečnosti během obřadu projíždět kombajn, reálné vyznění stavby se bude lišit od soutěžní prezentace. Když se porota rozhodne nevyložit návrhy, které s okolím manipulují nad rámec soutěžních podmínek, měla by být aspoň schopna manipulaci rozpoznat a její výskyt přetavit do komentáře podmínek realizovatelnosti návrhu. Navrhovatel též navrhl, aby Úřad vydal předběžné opatření dle § 117 odst. 1 písm. a) zákona, jímž by zadavateli zakázal uzavřít smlouvu v této soutěži až do nabytí právní moci napadeného rozhodnutí.

9. Zadavatel ve vyjádření ze dne 17. 12. 2010 poukázal na následující skutečnosti. Nerozporoval tvrzení navrhovatele o neodeslání rozhodnutí o námitkách v zákonné lhůtě. Dle něj se architektonická soutěž o návrh vyznačuje tím, že prakticky veškeré úkony zadavatele spojené s posouzením a hodnocením soutěžních návrhů vykonává namísto zadavatele porota a její pomocné orgány. Role zadavatele v rozhodovací oblasti je zde značně omezena, a to prakticky jen na rozhodnutí o výběru nejvhodnějšího návrhu. Dle zadavatele bylo proto třeba, aby se obrátil nejprve na členy poroty s žádostí o jejich vyjádření, přičemž pro zadavatele byla rozhodná zejména vyjádření nezávislých odborných členů poroty, která se mu však ve lhůtě nepodařilo zajistit, což bylo důvodem, proč o námitkách navrhovatele rozhodl až po zákonné lhůtě. Návrh směřoval proti rozhodnutí o výběru nejvhodnějšího návrhu, ale neobsahoval vymezení příčinné souvislosti vedoucí k vadě rozhodnutí zadavatele. S ohledem na předmět soutěže o návrh byla soutěž realizována také dle Soutěžního řádu České komory architektů (dále jen „**soutěžní řád**“), přičemž dle § 13 odst. 1 soutěžního řádu jsou soutěžící oprávněni podat námitky jen proti formálnímu postupu poroty s tím, že návrh toto oprávnění překračuje a směřuje proti věcnému rozhodnutí poroty, což dle něj není přípustné. Následně vyjádřil nesouhlas s navrhovatelem ve vztahu k údajné časové tísní poroty. Soutěžní řád nestanoví časové termíny závazné pro fungování poroty, a to ani v minimálním, ani v maximálním rozsahu – soutěžní řád je založen na autonomii fungování poroty a rozvrh práce je záležitostí poroty. Zadavatel nemůže jakkoliv zasahovat do průběhu posuzování a hodnocení soutěžních návrhů a rozhodnutí o jejich ocenění. Porota zasedala dva dny vždy v rozsahu 10 hodin, což v daném případě, kdy se jednání poroty zúčastnilo celkem 9 osob, představuje 180 hodin práce. Je tedy na členech poroty a porotě jako takové, zda je schopna posoudit všechny soutěžní návrhy. Z výsledků soutěže je zřejmé, že se tak stalo. U architektonických soutěží je běžnou praxí, že se posuzování soutěžních návrhů rozdělí do jednotlivých fází, kdy se postupně vyřazují jednotlivé návrhy, které porota shledá za méně zdařilé. Tento postup je z pohledu konečného výsledku žádoucí, neboť vede k tomu, že návrhům zdařilým a pro zadavatele hodnotnějším je věnována větší pozornost a porota může provést jejich podrobnější hodnocení.
10. Zadavatel uvedl, že zvolil zcela otevřený přístup všech potenciálních zájemců o účast v soutěži o návrh, což vedlo k velkému počtu soutěžních návrhů. To vedlo nejen k větší možnosti výběru na straně poroty, ale také k tomu, že byl podán i značný počet návrhů,

kteřé nesplňovaly závazná kritéria soutěžních podmínek a též návrhy, jejichž kvalita byla nízká, resp. nesplňovaly nároky kladené na předmět soutěže. V I. fázi posuzování návrhů pracovala porota se zprávou přezkušovatele, na jejímž základě bylo rozhodováno o tom, které návrhy nebudou dále posuzovány, neboť obsahují odchylku od formálních či obsahových podmínek zpracování soutěžních návrhů. V této fázi hodnocení se porota zabývala jen přezkušovatelem označenými návrhy – rozhodla o tom, že dále nebude posuzováno 8 návrhů, neboť vykazovaly takové odchylky, že nebyly hodnotitelné. I. a II. fáze hodnocení probíhala 8,5 hodiny. Porota byla rozdělena do 3 pracovních skupin, které jednotlivě hodnotily předepsaná hodnotící kritéria. Rozhodování probíhalo tak, že se porotci sešli u jednotlivých návrhů a zástupci pracovních skupin sdělili své závěry. Dokázali tak čas věnovaný hodnocení soutěžních návrhů efektivně využít s tím, že porota zvolila takový způsob určení postupu soutěžních návrhů do další fáze hodnocení, kdy bylo třeba, aby se všichni porotci vyslovili pro vyřazení návrhu z další fáze hodnocení (např. v I. fázi hodnocení bylo nutné, aby se šest ze sedmi porotců vyslovilo pro vyřazení návrhu z další fáze hodnocení, ve II. fázi hodnocení pak pro postup do další fáze stačily dva hlasy „PRO“). Nadto zadavatel odkázal na protokol o hodnocení soutěžních návrhů, z něhož mělo vyplýnout, že na tom, jaké soutěžní návrhy nesplňují nároky soutěže, panovala mezi porotci široká shoda. Porota se při hodnocení návrhů neodchýlila od závazných hodnotících kritérií – nepostupuje dle § 80 odst. 1 zákona, neboť na soutěž o návrh se použijí ustanovení zákona mimo jeho čtvrtou část jen, pokud tak zákon výslovně uvádí. Na vyhotovení protokolu o průběhu soutěže se použijí jen ustanovení § 106 odst. 5 a 7 zákona a článek 10 odst. 9 soutěžního řádu.

11. Zadavatel dle svého tvrzení v rámci přezkumu postupu poroty sám objevil v protokolu formální nedostatek, který se promítl i do jeho jednání. Porota vtělila do textu protokolu jen hodnocení soutěžních návrhů, které postoupily až do III. fáze hodnocení. Hodnocení ostatních soutěžních návrhů je uvedeno v samostatné příloze, přičemž toto hodnocení je v zásadě stručnější, a to s ohledem na kvalitu soutěžních návrhů. V protokolu o hodnocení soutěžních návrhů však není odkaz na přílohu s hodnocením návrhů – zadavatel, který soutěžícím zasílal spolu s výsledkem soutěže o návrh i protokol o hodnocení soutěžních návrhů, tuto přílohu zapomněl soutěžícím zaslat a tato zůstala pouze založena v dokumentech o soutěži o návrh. Uvedené pochybení zadavatel napravit tím, že přílohu dodatečně odeslal všem soutěžícím.
12. Zadavatel poukázal na to, že hodnotící kritéria byla stanovena s různou mírou významnosti, kdy nejvýznamnějším kritériem bylo kritérium „komplexní architektonická a urbanistická kvalita návrhu“. Dle zadavatele tedy musela porota u každého návrhu vycházet z tohoto základního ukazatele s tím, že porota hodnotila soutěžní návrhy i dle ostatních hodnotících kritérií, když je účelné, aby tak ve větším rozsahu činila jen u návrhů, které shledala architektonicky a urbanisticky hodnotné. Není možné po porotě požadovat, aby u všech soutěžních návrhů činila závěry opřené o konkrétní výpočty za využití údajů z tabulky bilancí. Hodnocení soutěžních návrhů je činnost vycházející z abstraktních hodnot, jejichž hodnocení je založeno na odborné erudici členů poroty. Způsob, jakým porota hodnocení provede, není předepsán a je tak na uvážení poroty, zda tak bude činit přiřazením bodů jednotlivým návrhům či pouze na základě ústní diskuse členů poroty. Stručné hodnocení v protokolu o hodnocení soutěžních návrhů (jako závěr I. a II. fáze hodnocení) je dle zadavatele pouze obecným vyjádřením. Porotci při hodnocení soutěžních návrhů nevybírají absolutně nejlepší

řešení konkrétní stavby. Rozhodování je relativním posouzením návrhů a porota tak vybírá nejkvalitnější návrh.

13. K námitce navrhovatele, že porota nevyločila z posuzování některé návrhy, které nesplnily podmínky stavebního programu, zadavatel uvedl, že navrhovatel nespécifikoval, o jaké soutěžní návrhy se má jednat, což činí návrh nepřezkoumatelným. Tuto námitku označil za snahu o posouzení rozhodování poroty ve věcné rovině, což je nepřípustné. Z jednání poroty je zřejmé, že se vypořádala s nedostatky soutěžních návrhů, které by představovaly vážnou odchylku od formálních nebo obsahových podmínek zpracování soutěžních návrhů. K namítané „manipulaci s okolím“ pak uvedl, že každý soutěžící při zpracování soutěžního návrhu musel přistoupit k určité míře idealizace svého návrhu, jakož i řešeného prostředí. Je zcela na odbornosti poroty, zda je schopná relevantně konkrétní návrh posoudit a hodnotit, zejména pak, zda je předloženo řešení, které odpovídá požadavkům soutěže. Zadavatel je schopen ovlivnit výsledek posouzení a hodnocení návrhů jen výběrem dostatečně kvalifikovaných členů poroty, což učinil.
14. Zahájení správního řízení oznámil Úřad zadavateli a navrhovateli dopisem č. j. ÚOHS-S436/2010-17979/2010/530/RKr ze dne 30. 11. 2010. Úřad dále zadavateli a navrhovateli usnesením č. j. ÚOHS-S436/2010-18025/2010/530/RKr ze dne 30. 11. 2010 stanovil lhůtu, v níž mohli navrhovat důkazy či činit jiné návrhy, a lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí (dále jen „**usnesení**“). Usnesením Úřad rovněž stanovil zadavateli lhůtu k provedení úkonů – zaslání informace Úřadu o dalších úkonech, které zadavatel provede v zadávacím řízení v průběhu správního řízení. Rozhodnutím č. j. ÚOHS-S436/2010-18053/2010/530/RKr ze dne 30. 11. 2010 vydal Úřad na návrh navrhovatele předběžné opatření, jímž byl zadavateli podle § 117 odst. 1 písm. a) zákona uložen zákaz uzavřít smlouvu.

II. Původní rozhodnutí I. stupně

15. Dne 28. 6. 2011 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S436/2010-9049/2011/530/RKr (dále jen „**původní prvostupňové rozhodnutí**“), kterým ve výrokové části I. konstatoval, že zadavatel nedodržel postup dle § 106 odst. 4 a odst. 5 zákona v návaznosti na § 6 zákona tím, že způsob hodnocení návrhů v I. a II. fázi hodnocení nebyl řádným způsobem zdůvodněn, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Ve výrokové části II. Úřad v rámci nápravného opatření zrušil rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnějšího návrhu ve smyslu § 118 odst. 1 zákona. Ve výrokové části III. zadavateli dle § 119 odst. 2 zákona a podle § 1 odst. 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách (dále jen „**vyhláška**“), uložil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30.000,- Kč. Ve výrokové části IV. Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona tím, že neodeslal rozhodnutí o námitkách navrhovatele ve lhůtě podle § 111 odst. 1 zákona a při vyřizování námitek tak postupoval v rozporu s § 111 zákona. Ve výroku V. uložil Úřad za spáchání tohoto správního deliktu zadavateli dle § 120 odst. 2 písm. b) zákona pokutu ve výši 50.000,- Kč. Dne 16. 8. 2011 obdržel Úřad od zadavatele nedatovaný rozklad, který směřoval proti všem výrokům původního prvostupňového rozhodnutí, a v němž se zadavatel dožadoval, aby předseda Úřadu toto rozhodnutí v plném rozsahu zrušil.

III. Původní rozhodnutí o rozkladu

16. Dne 30. 3. 2012 vydal předseda Úřadu rozhodnutí č. j. ÚOHS-R187/2011/VZ-3069/2012/310/HBa, kterým podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), původní prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání (dále jen „**původní rozhodnutí o rozkladu**“). Důvodem zrušení původního prvostupňového rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání byla dle předsedy Úřadu skutečnost, že tímto rozhodnutím bylo uloženo nepřijatelné opatření k nápravě a současně nebyl dodržen okruh účastníků správního řízení daný ustanovením § 116 zákona. Předseda Úřadu v původním rozhodnutí o rozkladu neshledal pochybení Úřadu v případě rozhodnutí o nedodržení postupu dle § 106 odst. 4 a 5 zákona, a v případě uložení pokuty za spáchání správního deliktu ve smyslu ustanovení § 120 odst. 1 písm. g) zákona. Předseda Úřadu se ztotožnil rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí s výjimkou částí, v nichž je odůvodněno přijaté opatření k nápravě. Nesprávnost postupu předseda Úřadu shledal v případě přijatého opatření k nápravě spočívajícího ve zrušení rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnějšího návrhu, neboť článek 10 soutěžních podmínek stanovuje seznam členů poroty a tento nebylo možné v dané situaci změnit, a z řady webových stránek (se zaměřením na architekturu i z oficiálních stránek zadavatele), bylo dle předsedy Úřadu zřejmé, že všechny návrhy přihlášené do soutěže o návrh již byly uveřejněny, včetně jmen jejich autorů. Za tohoto stavu věci nebylo dle předsedy Úřadu možné ani obměnit složení poroty tak, aby hodnocení návrhů prováděly osoby se soutěžními návrhy dosud neobeznámené, a nebylo možné ani znovu anonymizovat návrhy, s nimiž se již mohla seznámit odborná i laická veřejnost. Pochybení zadavatele tak dle předsedy Úřadu nešlo zhojit způsobem, který byl zvolen v původním prvostupňovém rozhodnutí s tím, že za účelné nápravné opatření označil zrušení celé soutěže o návrh.
17. Předseda Úřadu v původním rozhodnutí o rozkladu ve vztahu k problematice přibrání účastníka řízení uvedl, že v soutěži o návrh bylo zadavatelem rozhodnuto o výběru vybraného účastníka. Vybraný účastník soutěže o návrh je proto *ex lege* účastníkem správního řízení vedeného o přezkoumání úkonů zadavatele. S vybraným účastníkem soutěže o návrh však nebylo jako s účastníkem správního řízení jednáno a řízení tak trpělo vadou, která vážným způsobem zasáhla do práv a právem chráněných zájmů subjektu majícího ze zákona pozici účastníka řízení. Předseda Úřadu v dalším řízení zavázal Úřad, aby vybranému účastníku soutěže o návrh umožnil realizovat jeho procesní práva, vyžádal od zadavatele rozhodnutí o výběru vítězného návrhu, znovu rozhodl ve věci a při případném uložení nápravného opatření vzal v úvahu podmínky soutěže o návrh a zvolil druh nápravného opatření, který bude v souladu s účelem zákona.
18. Dne 12. 6. 2012 Úřad dopisem č. j. ÚOHS-S436/2010/VZ-10882/2012/530/RNi oznámil účastníkům řízení, že pokračuje ve správním řízení vedeném Úřadem ve věci přezkoumávání úkonů zadavatele pod sp. zn. ÚOHS-S436/2010/VZ.
19. Ve vyjádření ze dne 22. 6. 2012 navrhovatel požádal, aby bylo během nového projednání případu přihlédnuto ke všem důkazům a podkladům, které předkládal spolu s návrhem. Trval na tom, že ze strany zadavatele došlo během soutěže o návrh k porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli vznikla újma na jeho právech. Porušení § 106 odst. 4 a odst. 5

zákona zadavatelem vedlo k netransparentnímu posouzení soutěžních návrhů a zejména k porušení práva na rovný přístup ke všem návrhům. Účastnil se soutěže o návrh s vědomím, že díky dodržování zákona jsou zajištěna jeho práva na rovný přístup ke všem účastníkům soutěže, tato práva však byla porušena. Jako účelné nápravné opatření navrhl úhradu finanční kompenzace za práci a úsilí, které vynaložil při zpracování návrhu. Při stanovení hodnoty takto vynaloženého úsilí vycházel z honorářového řádu České komory architektů, který pro zpracování studie stavby dle zadávacích podmínek soutěže stanovuje honorář ve výši 350.000,- Kč až 395.000,- Kč. Navrhovatel navrhl uložit zadavateli úhradu této částky v adekvátní výši v jeho prospěch. Dále vyjádřil souhlas se všemi body odůvodnění původního rozhodnutí o rozkladu a navrhl, aby tyto body byly zahrnuty v novém projednání věci. Souhlasil též se zrušením celé soutěže o návrh jako s nápravným opatřením nezákonného postupu zadavatele a s výší uložené pokuty. Navrhl, aby byl zadavateli uložen zákaz použití kteréhokoliv ze zúčastněných návrhů pro další stupně projektové dokumentace, a to i v případě, že k tomu dá účastník soutěže výslovný souhlas. Stejně tak by měl být uložen zákaz předložení již zveřejněných návrhů nebo jejich lehce upravených mutací, ze kterých je na první pohled patrné, že se jedná o stejný rukopis autora, do případných dalších soutěží o návrh, které bude v budoucnu zadavatel pro totožný účel eventuálně vypisovat, aby bylo možné zajistit zachování anonymity.

20. Ve vyjádření ze dne 25. 6. 2012 zadavatel uvedl, že nemá výhrady proti závěrům obsaženým v původním rozhodnutí o rozkladu. Navrhl, aby Úřad při vyměření pokuty za správní delikt dle § 120 odst. 1 písm. g) zákona přihlédl ke všem okolnostem a argumentům uvedeným v jeho předchozích podáních a pokutu vyměřil nižší než v původním prvostupňovém rozhodnutí. I přes závěry uvedené v původním rozhodnutí o rozkladu doplnil důkazy o rozhodčí nález České komory architektů sp. zn. RŘ 2010-02/Smuteční síň Roudnice n. L. ze dne 20. 4. 2012 (dále jen „**rozhodčí nález**“), z něž vyplynulo, že práce poroty vyhovovala požadavkům soutěžního řádu a lze tedy dovodit, že neodporovala zásadám dle zákona (přílohou vyjádření zadavatele byl rozhodčí nález, v němž rozhodčí výbor dospěl k závěru, že porota návrhy v časové tísni neposuzovala a přes výhradu neúplnosti protokolu o hodnocení soutěžních návrhů lze její práci ohodnotit jako vyhovující požadavkům soutěžního řádu).

IV. Napadené rozhodnutí

21. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 23. srpna 2012 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S436/2010/VZ-15829/2012/530/RNi (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), v jehož výrokové části I. konstatoval, že zadavatel nedodržel postup dle § 106 odst. 4 a odst. 5 zákona v návaznosti na § 6 zákona tím, že způsob hodnocení návrhů v I. a II. fázi hodnocení nebyl řádným způsobem zdůvodněn, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Ve výrokové části II. napadeného rozhodnutí Úřad v rámci nápravného opatření ve smyslu § 118 odst. 1 zákona zrušil celou předmětnou soutěž o návrh. Ve výrokové části III. napadeného rozhodnutí Úřad podle § 119 odst. 2 zákona a podle § 1 odst. 1 vyhlášky uložil zadavateli uhradit náklady řízení ve výši 30 000,- Kč. Ve výrokové části IV. napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. g) zákona tím, že neodeslal rozhodnutí o námitkách navrhovatele ve lhůtě dle § 111 odst. 1 zákona a při vyřizování

námitek tak postupoval v rozporu s § 111 zákona. Ve výrokové části V. napadeného rozhodnutí Úřad uložil zadavateli za spáchání tohoto správního deliktu dle § 120 odst. 2 písm. b) zákona pokutu ve výši 50.000,- Kč.

22. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl následující skutečnosti. V první řadě poukázal na bod 9.1. „*Závazná kritéria hodnocení*“ soutěžních podmínek, z něhož vyplývá, že návrhy měly být hodnoceny dle hodnotících kritérií: *komplexní architektonická a urbanistická kvalita návrhu, hospodárnost a ekonomická (finanční) přiměřenost zvoleného řešení – předpokládané provozní náklady a hospodárnost a ekonomická (finanční) přiměřenost zvoleného řešení – předpokládané investiční náklady* (dle pořadí významnosti). Z bodu 9.2 „*Důvody pro vyloučení ze soutěže*“ soutěžních podmínek vyplývá, že porota vyloučí z posuzování návrhy, které nesplňují obsahové požadavky vypsání, neodpovídají formálním požadavkům soutěžních podmínek, nedošly v požadovaném termínu, či zřetelně ukazují na porušení anonymity. V bodě 15.5. „*Protokol o průběhu soutěže*“ soutěžních podmínek je uvedeno, že protokol o průběhu soutěže obsahuje zejména zápisy z jednání poroty včetně hlasování, rozhodnutí o vyloučení návrhů ze soutěže, seznam všech návrhů, posouzení všech soutěžních návrhů, rozhodnutí o výběru nejvhodnějších návrhů a stanovení jejich pořadí, rozhodnutí o rozdělení cen a udělení odměn včetně jeho zdůvodnění a prezenční listiny ze zasedání poroty. Dle Úřadu je v protokolu o hodnocení soutěžních návrhů k I. fázi hodnocení návrhů pouze uvedeno, že hodnocení probíhalo tak, že porotci rozhodovali, který návrh nemá postoupit do další fáze, hlasovali tedy „*proti postoupení do druhé fáze*“, přičemž pro postup do další fáze stačil jeden hlas „*PRO*“. Do II. fáze nepostoupilo 35 návrhů, včetně návrhu navrhovatele – k jejich vyřazení porota uvedla, že celková úroveň vyřazených návrhů neodpovídá ve srovnání s ostatními návrhy nárokům kladeným na předmět soutěže.
23. K II. fázi hodnocení je v protokolu o hodnocení soutěžních návrhů uvedeno, že hodnocení probíhalo tak, že porotci rozhodovali, který návrh nemá postoupit do další fáze, hlasovali tedy proti postoupení do třetí fáze, přičemž pro postup do další fáze stačily dva hlasy „*PRO*“. Do III. fáze hodnocení nepostoupilo 54 návrhů a k jejich vyřazení porota uvedla, že vyřazené návrhy ve srovnání s postupujícími návrhy vykazují některé významné nedostatky, a proto nejsou dále hodnoceny. Dle Úřadu z dikce zákona vyplývá, že při hodnocení návrhů postupuje porota tak, že hodnotí naplnění hodnotících kritérií, která byla uvedena v oznámení soutěže o návrh. Po ukončení hodnocení návrhů je porota povinna vyhotovit protokol, z kterého bude zřejmý alespoň způsob, jakým při hodnocení návrhů postupovala, a stanovení pořadí jednotlivých návrhů. Tento protokol je klíčovým dokumentem z hlediska přezkoumatelnosti postupu poroty, neboť jen na základě tohoto dokumentu je možné přezkoumat, zda byly při posuzování a hodnocení návrhů dodrženy zásady stanovené v § 6 zákona, a zda porota při hodnocení postupovala dle soutěžních podmínek – pouze řádně odůvodněný protokol lze označit za učiněný v souladu se zásadou transparentnosti.
24. Dle Úřadu z popisu hodnocení návrhů uvedeného v protokolu o hodnocení soutěžních návrhů nelze rozpoznat, zda porota v I. a II. fázi hodnocení návrhů postupovala dle stanovených hodnotících kritérií. Odůvodnění poroty, že „*celková úroveň vyřazených návrhů neodpovídá ve srovnání s ostatními návrhy nárokům kladeným na předmět soutěže*“ či „*vyřazené návrhy ve srovnání s návrhy postupujícími vykazují některé významné nedostatky*“ je zcela nedostatečné, neboť není podloženo důvody, které vedly porotu

k těmto závěrům. Jestliže protokol o hodnocení soutěžních návrhů neobsahuje zdůvodnění postupu poroty při hodnocení návrhů, z kterého by bylo patrné, z jakého důvodu byly návrhy vyřazeny, a zda porota hodnotila návrh dle stanovených hodnotících kritérií, nelze než tento postup poroty označit za netransparentní a nepřezkoumatelný, neboť není zřejmé, které konkrétní skutečnosti byly předmětem hodnocení, resp. vyřazení těchto návrhů z dalších fází posuzování. V důsledku tohoto chybného postupu poroty účastníci soutěže o návrh neměli možnost zjistit, z jakého důvodu byl jejich návrh považován za nedostatečný a pro zadavatele za nepřijatelný. Zadavatelem tak bylo rozhodnuto o výběru nejvhodnějšího návrhu na základě netransparentního a neprůkazného hodnocení, přičemž tento úkon mohl ovlivnit stanovení pořadí úspěšnosti návrhů.

25. K dodatečnému sdělení zadavatele k hodnocení návrhů ve fázi I. a II. (které odeslal až po obdržení usnesení Úřadu k zahájení správního řízení č. j. ÚOHS-S436/2010-18025/2010/530/RKr ze dne 30. 11. 2010) Úřad uvedl, že zadavatel je povinen hodnocení návrhů řádně odůvodnit v protokolu o hodnocení soutěžních návrhů, aby eventuelní stěžovatel mohl vznést námitky, případně návrh k Úřadu. Dodatečné sdělení zadavatele, jakým způsobem hodnocení proběhlo, nemůže napravit porušení zákona spočívající v nedostatečném odůvodnění hodnocení návrhů již v samotném protokolu. K argumentu, že dle soutěžního řádu jsou soutěžící oprávněni podat námitky jen proti formálnímu postupu poroty, Úřad uvedl, že soutěžní řád je profesním předpisem této stavovské organizace, přičemž Úřad přezkoumává postup zadavatele dle zákona a ten takové ustanovení neobsahuje. K tvrzení, že porota nevyhotovuje dle § 80 odst. 1 zákona zprávu o posouzení a hodnocení nabídek, Úřad přisvědčil zadavateli, neboť soutěž o návrh má speciální právní úpravu v části čtvrté zákona – zadavatel však namísto zprávy o posouzení a hodnocení nabídek musí vypracovat protokol dle § 106 odst. 5 zákona.
26. K návrhu navrhovatele, aby zadavatel navrhovateli finančně kompenzoval jím vynaložené úsilí a práci, které při zpracování návrhu vynaložil, a aby byl zadavateli uložen zákaz použití kteréhokoliv ze zúčastněných návrhů či zákaz k předložení již zveřejněných návrhů, Úřad uvedl následující. Dle § 112 odst. 2 písm. c) zákona Úřad při výkonu dohledu nad dodržováním zákona ukládá nápravná opatření a sankce. Nápravná opatření jsou zákonem přesně specifikována, není tak na libovůli Úřadu, jaké nápravné opatření bude ve správním řízení uloženo – stejně je tomu i v případě uložení sankce, neboť správní delikty, za něž je možno uložit zadavateli sankci, jsou v zákoně přesně vymezeny. V kompetenci Úřadu tak není uložit takové nápravné opatření, jímž by bylo zadavateli uloženo, aby navrhovateli finančně kompenzoval navrhovatelovu účast v soutěži o návrh, či aby Úřad jakkoliv zasahoval do postupu zadavatele, který bude následovat po zrušení soutěže o návrh, tedy do postupu, který ještě nebyl zadavatelem realizován. K doloženému rozhodčímu nálezu Úřad poukázal na to, že v závěru rozhodčího nálezu je uvedeno, že rozhodčí výbor dospěl k závěru, že porota soutěžní návrhy v časové tísní neposuzovala a přes výhradu neúplnosti protokolu lze její práci označit jako vyhovující požadavkům soutěžního řádu. K uvedenému Úřad konstatoval, že je pro něj rozhodující soulad postupu zadavatele se zákonem, nikoliv soulad se soutěžním řádem.
27. Ve vztahu k uloženému nápravnému opatření (tedy ke zrušení celé soutěže o návrh) Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že nedodržení zákonem stanoveného postupu uvedeného ve výroku I. napadeného rozhodnutí mohlo podstatně ovlivnit výběr

nejvhodnějšího návrhu. K nápravě porušení zákona při provádění hodnocení návrhů, tedy postupu zadavatele uvedeného ve výroku I. napadeného rozhodnutí, by v daném případě nepostačovalo zrušit pouze jednotlivý úkon zadavatele, tedy rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnějšího návrhu. Jelikož všechny architektonické návrhy přihlášené do soutěže o návrh byly (včetně jmen autorů) uveřejněny a již není možné návrhy opětovně anonymizovat či obměnit složení poroty, ani stanovit novou porotu tak, aby hodnocení návrhů prováděly osoby se soutěžními návrhy dosud neobeznámené, Úřad konstatoval, že nebylo možné uložit nápravné opatření, jež by spočívalo pouze ve zrušení jednotlivého úkonu zadavatele, neboť zadavatel by musel postupovat v rozporu s § 105 odst. 3 zákona.

28. Ve vztahu k problematice nevyřízení námitek zadavatelem uvedl Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnějšího návrhu obdržel navrhovatel dne 29. 9. 2010. Námitky navrhovatele proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnějšího návrhu (ze dne 13. 10. 2010) obdržel zadavatel dne 14. 10. 2010. Navrhovatel v námitkách uvedl, kdo je podáván, proti kterému úkonu zadavatele směřují a v čem je spatřováno porušení zákona. Rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele ze dne 4. 11. 2010 navrhovatel obdržel dne 5. 11. 2010. K výše uvedenému Úřad uzavřel, že navrhovatel podal námitky včas a v souladu s § 110 odst. 7 zákona. Zadavatel tedy měl v zákonné lhůtě 10 dnů od obdržení námitek odeslat rozhodnutí o tom, zda námitkám vyhovuje, či nikoliv, což dle Úřadu neučinil. K argumentu, že se zadavatel musel před vyřízením námitek obrátit nejprve na členy poroty, Úřad uvedl, že pro soutěž o návrh platí ustanovení § 110 a 111 zákona obdobně. Zadavatel je tak i v případě soutěže o návrh povinen dodržet desetidenní lhůtu pro vyřízení námitek. V této souvislosti Úřad zdůraznil, že zadavatel porušil zákon tím, že nepřezkoumal podané námitky a nedeslal navrhovateli rozhodnutí o jejich vyřízení v zákonné lhůtě, čímž porušil § 120 odst. 1 písm. g) zákona.
29. Ve vztahu k otázce uložení pokuty Úřad poukázal na to, že při stanovení výše pokuty vzal v úvahu skutečnost, že zadavatel v souladu s § 111 odst. 5 zákona dodržel lhůtu 45 dnů ode dne doručení námitek a neuzavřel s vybraným účastníkem soutěže o návrh smlouvu. Z ustanovení § 115 odst. 5 zákona dle Úřadu vyplývá, že navrhovatel se mohl účinně bránit i v případě nedeslání rozhodnutí o námitkách navrhovatele v zákonem stanovené lhůtě, tedy i v případě spáchání správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. g) zákona. Úřad po zvážení všech okolností případu při určení výměry uložené pokuty preferoval preventivní charakter uložení sankce a stanovenou výši pokuty vzhledem k souvislostem případu posoudil jako dostačující. Proto Úřad uložil pokutu v dolní hranici zákonné sazby, dle které mohl uložit pokutu do výše 10.000.000,- Kč. Jelikož Úřad z rozpočtu zadavatele na rok 2012 (uvedeného na webových stránkách města Roudnice nad Labem) zjistil, že příjmy města se pohybují kolem 179 milionů Kč, nelze stanovenou výši pokuty s ohledem na vyšší finančních prostředků, jimiž zadavatel v rámci svého rozpočtu disponuje, považovat za likvidační.

V. Námitky rozkladu

30. Dne 5. 9. 2012 podal vybraný účastník soutěže o návrh proti všem výrokovým částem napadeného rozhodnutí rozklad, který byl Úřadu doručen dne 7. 9. 2012, tedy v zákonem stanovené lhůtě.

31. Vybraný účastník soutěže o návrh v rozkladu v první řadě poukazuje na skutečnost, že Úřad nesprávně a nedostatečně zjistil skutkový stav věci, který byl navíc nesprávně právně kvalifikován ve vztahu k porušení postupu zadavatele. Dle vybraného účastníka soutěže o návrh zadavatelovo porušení nedosáhlo intenzity společenské nebezpečnosti požadované pro naplnění správního deliktu, když zadavatel jednal ve smyslu cíle a účelu zákona, a tudíž nemohlo dojít k deliktnímu jednání. Napadené rozhodnutí trpí vadou spočívající v neuvedení závěrů zhodnocujících argumentaci a vysvětlení zadavatele, neuvádí důvody a závěry subjektivní stránky deliktního jednání zadavatele (spočívající v zavinění) ani nezdůvodňuje materiální stránku deliktního jednání (společenskou nebezpečnost jednání).
32. Následně vybraný účastník soutěže o návrh zpochybňuje závěr Úřadu o tom, že *„způsob hodnocení návrhů v I. a II. fázi hodnocení nebyl řádným způsobem zdůvodněn, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky“*. Zadavatelův postup, spočívající ve stručném zdůvodnění vyřazení nabídky navrhovatele, stejně jako ve stručném zdůvodnění vyřazení dalších 84 nabídek, je-li současně podpořen hlasováním sedmi členů poroty (když k postupu do další fáze postačuje být jediné „PRO“ jednoho z jejích členů) je nutné považovat za dostačující. Účelem zákona není zavázat zadavatele vyhotovováním 84 podrobných zdůvodnění ke každé vyřazené nabídce, která je zřejmě nevyhovující ve vztahu k potřebám a úrovni soutěže. Samotný fakt velké stručnosti zdůvodnění dle vybraného účastníka soutěže o návrh neznámá podstatné ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Účelem zákona nemůže být, aby věcné rozhodnutí zadavatele mohlo být zpochybněno navrhovatelem, který byl vyřazen v I. fázi výběrového řízení, pokud jeho nabídka nedosahuje úrovně potřebné pro účast v soutěži. Doplnuje, že v první fázi hodnocení návrhů nejde o výběr nejvhodnější nabídky – jde o vyřazení nabídek, které jsou očividně nevyhovující. Tímto způsobem je docíleno pouze toho, že zadavatel má v dalších fázích možnost vybrat nejvhodnější nabídku.
33. Dále vybraný účastník soutěže o návrh konstatuje, že má-li se jednat o porušení, jedná se o porušení nepodstatné, které není způsobitelné ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky či porušit ustanovení § 6 zákona, tedy porušení zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Zákon nespécifikuje povinnost zadavatele uvádět zdůvodnění, ani jak má řádné zdůvodnění vypadat. Závěry obsažené v napadeném rozhodnutí nekonvenují účelu ustanovení § 106 odst. 4 a odst. 5 zákona ve vztahu k § 6 zákona.
34. V závěru rozkladu vybraný účastník soutěže o návrh poukazuje na to, že napadené rozhodnutí bez bližšího zdůvodnění neguje argumentaci zadavatele, nereaguje na námitky o tom, že zadavatel se musel obrátit na členy poroty, že neměl jinou možnost, než čekat na zasedání poroty, a dále, že je běžnou praxí architektonických soutěží, že je věnována větší pozornost zdařilým nabídkám než nabídkám nízké kvality. Zadavatel objektivně nemohl uspíšit zaslání rozhodnutí o námitkách navrhovatel, nicméně učinil tak v krátké době po stanovené lhůtě. Nadto je v napadeném rozhodnutí nepravdivě konstatováno, že rozhodnutí o námitkách zadavatel vůbec neodeslal, přičemž je v tomto postupu spatřován správní delikt.

Závěr rozkladu

35. Na základě shora uvedených skutečností vybraný účastník soutěže o návrh navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání, případně napadené rozhodnutí změnil a návrh v celém rozsahu zamítl.

VI. Řízení o rozkladu

36. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí v rámci autoremedury a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

37. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí jsem přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
38. Úřad tím, jak rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

K námitkám rozkladu

39. Ve vztahu k námitce vybraného účastníka soutěže o návrh, v rámci které poukazuje na to, že Úřad v napadeném rozhodnutí nehodnotí subjektivní stránku deliktního jednání zadavatele (spočívající v zavinění), ani nezdůvodňuje materiální stránku skutkové podstaty daného správního deliktu (tedy společenskou nebezpečnost jednání), je třeba uvést následující. Nelze zpochybnit skutečnost, že k trestnosti jednání pachatele správního deliktu je nutné, aby kromě výše uvedených formálních znaků skutkové podstaty správního deliktu bylo toto jednání zároveň i společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu, a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot (na těchto závěrech pak nemůže ničeho změnit skutečnost, že zákon *stricto sensu* materiální stránku deliktu neupravuje). Úřad je tedy skutečně příslušný k posouzení, zda byly naplněny obě stránky jeho skutkové podstaty ve smyslu předemtných ustanovení zákona, tedy stránky jak formální, tak i materiální². V tomto ohledu je proto třeba přisvědčit argumentaci vybraného účastníka soutěže o návrh.

² Jak vyplývá z rozsudku NSS sp. zn. 8 As 29/2007-121 ze dne 31. 5. 2007, materiální stránka protiprávního jednání se i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti daného právně závadného jednání.

40. Mám však za to, že Úřad se kromě naplnění formální stránky skutkové podstaty předmětného správního deliktu v daném případě zabýval rovněž i její materiální stránkou. (Společenská) nebezpečnost protiprávního jednání zadavatele tkví již v samotném **ohrožení** právem chráněného zájmu, kterým je v tomto případě včasné odeslání písemného rozhodnutí o tom, zda zadavatel podaným námitkám navrhovatele vyhovuje, či nikoliv (resp. odeslání námitek v zákonné desetidenní lhůtě plynoucí od jejich obdržení ve smyslu ustanovení § 110 odst. 7 zákona), tedy jeho odeslání v souladu se zákonem. S ohledem na to lze dovést logický závěr, že prvostupňový orgán není povinen v této souvislosti prokazovat, že v daném případě došlo k porušení právem chráněného zájmu, když ke konstatování (společenské) nebezpečnosti Úřadem konstatovaného protiprávního jednání (naplňujícího formální stránku skutkové podstaty předmětného správního deliktu) postačuje pouhé ohrožení právem chráněného zájmu. Již prokázání samotného ohrožení tohoto zájmu ze strany Úřadu zakládá správní delikt, přičemž kdyby došlo k jeho faktickému porušení, předmětný delikt by byl o to závažnější. Doplnuji, že ohrožení právem chráněného zájmu je třeba řádně odůvodnit, což Úřad v napadeném rozhodnutí učinil. V této souvislosti zdůrazňuji, že neobstojí ani tvrzení vybraného účastníka soutěže o návrh, v rámci kterého uvádí, že Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí nesprávně a nedostatečně zjistil skutkový stav, který měl být nesprávně právně kvalifikován ve vztahu k porušení postupu zadavatele (viz následující body odůvodnění tohoto rozhodnutí).
41. Ve vztahu k souvisejícímu tvrzení vybraného účastníka soutěže o návrh, dle něhož Úřad v napadeném rozhodnutí nehodnotí subjektivní stránku jednání zadavatele (tedy jeho zavinění), uvádím tyto skutečnosti. Zadavatelem předmětné veřejné zakázky bylo město Roudnice nad Labem jakožto právnická osoba. Je zřejmé, že zadavatel podle zákona vždy odpovídá za řádný a zákonný průběh zadávacího řízení – jedná se tedy o tzv. objektivní odpovědnost zadavatele. Nelze proto zpochybnit skutečnost, že i v tomto případě nese město Roudnice nad Labem jakožto zadavatel předmětné veřejné zakázky objektivní odpovědnost za spáchání Úřadem konstatovaného správního deliktu. Ani tato námitka vznesená vybraným účastníkem soutěže o návrh v jeho rozkladu proto nemůže obstát.
42. Ve vztahu k námitce, v rámci které vybraný účastník soutěže o návrh poukazuje na to, že zadavatelův postup (spočívající ve stručném zdůvodnění vyřazení nabídky navrhovatele, stejně jako ve stručném zdůvodnění vyřazení dalších 84 nabídek) je nutné považovat za dostačující s tím, že samotný fakt (velké) stručnosti zdůvodnění vyřazení jednotlivých soutěžních návrhů neznamena podstatné ovlivnění výběru nejvhodnějšího návrhu, je třeba uvést následující. Mám za to, že z protokolu o hodnocení soutěžních návrhů, a sice z části „*První den hodnocení: 9. 9. 2010*“ nijak nevyplývá, že by porota hodnotila soutěžní návrhy dle hodnotících kritérií stanovených v soutěžních podmínkách. Jak bylo správně uvedeno v bodě 57. odůvodnění napadeného rozhodnutí, v protokolu o hodnocení soutěžních návrhů je k I. fázi hodnocení návrhů pouze uvedeno, že hodnocení probíhalo tak, že porotci rozhodovali, který návrh nemá postoupit do další fáze, hlasovali tedy „*proti postoupení do druhé fáze*“, přičemž pro postup do další fáze stačil jeden hlas „*PRO*“. Do II. fáze nepostoupilo 35 návrhů, včetně návrhu navrhovatele, přičemž k jejich vyřazení porota pouze uvedla, že „*celková úroveň vyřazených návrhů neodpovídá ve srovnání s ostatními návrhy nárokům kladeným na předmět soutěže*“.

43. Doplnuji, že v části „17:30 II. fáze hodnocení“ protokolu o hodnocení soutěžních návrhů je dále uvedeno, že *„Hodnocení probíhalo tak, že porotci rozhodovali, který návrh nemá postoupit do další fáze, tedy hlasovali proti postoupení do třetí fáze“*. Pro postup do další fáze stačily dva hlasy PRO“. Dále je v protokolu o hodnocení soutěžních návrhů uveden výčet všech soutěžních návrhů spolu s uvedením hlasování poroty, přičemž tučně jsou uvedeny ty soutěžní návrhy, které nepostupují. V této souvislosti zdůrazňuji, že u jednotlivých návrhů absentuje jakékoliv zdůvodnění, z jakých důvodů porota hlasovala „PRO“ či „PROTI“ postoupení soutěžního návrhu do další fáze hodnocení. Je vhodné doplnit, že zadavatel v části „Závěr II. fáze“ protokolu o hodnocení soutěžních návrhů pouze uvedl, že *„vyřazené návrhy ve srovnání s návrhy postupujícími vykazují některé významné nedostatky, a proto nejsou dále hodnoceny“*. Z výčtu jednotlivých očíslovaných soutěžních návrhů obsaženého v protokolu o hodnocení soutěžních návrhů jednoznačně vyplývá, že do III. fáze hodnocení nepostoupilo celkem 54 návrhů. I tento výše uvedený dílčí závěr (obsažený v bodě 58. odůvodnění napadeného rozhodnutí) je zcela správný a rovněž souladný se zákonem.
44. Podle zákona postupuje porota při hodnocení soutěžních návrhů tak, že hodnotí naplnění jednotlivých hodnotících kritérií, které byly uvedeny v uveřejněném oznámení soutěže o návrh. Podle ustanovení § 106 odst. 5 *„Porota vyhotoví o způsobu hodnocení návrhů a o stanovení jejich pořadí protokol, který podepíše všichni členové poroty či náhradníci, kteří návrhy hodnotili“*. V tomto kontextu nelze zpochybnit konstatování Úřadu obsažené v bodě 59. odůvodnění napadeného rozhodnutí, dle kterého lze protokol o hodnocení soutěžních návrhů z hlediska přezkoumatelnosti postupu poroty považovat za klíčový dokument – pouze na základě tohoto dokumentu je totiž možné přezkoumat, zda byly při posuzování a hodnocení návrhů dodrženy zásady zakotvené v ustanovení § 6 zákona, a zda porota při hodnocení postupovala způsobem, který zadavatel stanovil v soutěžních podmínkách.
45. Ztotožňuji se s konstatováním prvostupňového orgánu, dle kterého z výše uvedených skutečností nijak nevyplývá, z jakého důvodu porota soutěžní návrhy vyřadila. Naopak, z uvedených skutečností je naprosto zřejmé, že porota při hodnocení soutěžních návrhů nepostupovala v souladu se soutěžními podmínkami stanovenými zadavatelem. Ze soutěžních podmínek, a sice z bodu 9.1 *„Závazná kritéria hodnocení“* vyplývá, že závazná kritéria, podle kterých budou soutěžní návrhy vyhodnocovány, se stanovují podle pořadí významnosti následujícím způsobem: *komplexní architektonická a urbanistická kvalita návrhu, hospodárnost a ekonomická (finanční) přiměřenost zvoleného řešení – předpokládané provozní náklady, hospodárnost a ekonomická (finanční) přiměřenost zvoleného řešení – předpokládané investiční náklady*. K tomu doplňuji, že v bodě 15.5. *„Protokol o průběhu soutěže“* soutěžních podmínek je mimo jiné uvedeno, že *„Protokol o průběhu soutěže obsahuje zejména zápisy z jednání poroty včetně hlasování, rozhodnutí o vyloučení návrhů ze soutěže, seznam všech posuzovaných soutěžních návrhů, posouzení všech soutěžních návrhů, rozhodnutí o výběru nejvhodnějších návrhů a stanovení jejich pořadí, rozhodnutí o rozdělení cen a udělení odměn včetně jeho zdůvodnění a prezenční listiny z jednotlivých zasedání poroty“*. Jelikož z protokolu o hodnocení soutěžních návrhů není patrné, jaké konkrétní skutečnosti byly předmětem hodnocení, případně následného vyřazení soutěžních návrhů z dalších fází posuzování, mám za to, že Úřad postupoval zcela správně a v souladu se zákonem, když shledal postup zadavatele netransparentním a nepřezkoumatelným s tím, že mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnějšího návrhu.

V tomto kontextu poukazuji na skutečnost, že shodný závěr byl konstatován rovněž v původním rozhodnutí o rozkladu, v němž je mimo jiné uvedeno, že zvolí-li zadavatel v soutěži o návrh vícekriteriální způsob hodnocení jako v tomto případě, je porota povinna soutěžní návrhy posoudit dle všech dílčích hodnotících kritérií, jelikož ustanovení § 106 odst. 4 zákona jiný výklad nepřipouští.

46. K výše uvedenému uzavírám, že z popisu hodnocení soutěžních návrhů obsaženého v protokolu o hodnocení soutěžních návrhů nelze rozpoznat, zda porota v I. a II. fázi hodnocení návrhů postupovala dle hodnotících kritérií stanovených v soutěžních podmínkách. Jak jsem již výše poznamenal, odůvodnění poroty, že *„celková úroveň vyřazených návrhů neodpovídá ve srovnání s ostatními návrhy nárokům kladeným na předmět soutěže“* či *„vyřazené návrhy ve srovnání s návrhy postupujícími vykazují některé významné nedostatky“* je zcela nedostatečné. Neopírá se totiž o relevantní důvody, které vedly porotu k uvedeným závěrům. Protokol o hodnocení soutěžních návrhů je tedy nutné označit za netransparentní, resp. nepřezkoumatelný, neboť neobsahuje jakékoliv zdůvodnění postupu poroty při hodnocení návrhů, z kterého by bylo patrné, z jakého důvodu byly návrhy porotou vyřazeny, a zda porota při hodnocení návrhů hodnotila návrh podle hodnotících kritérií stanovených zadavatelem v soutěžních podmínkách. Ve svém důsledku se tedy jednalo o nesprávný postup poroty (resp. zadavatele), pročež účastníci soutěže o návrh neměli možnost zjistit, z jakého důvodu byl jejich návrh považován za nedostatečný a pro zadavatele za nepřijatelný. Zadavatelem tak bylo rozhodnuto o výběru nejvhodnějšího návrhu na základě netransparentního a neprůkazného hodnocení, přičemž tento úkon mohl ovlivnit stanovení pořadí úspěšnosti návrhů. S ohledem na výše uvedené je proto zcela evidentní, že neobstojí tvrzení, dle něhož je předmětný postup zadavatele spočívající ve stručném zdůvodnění vyřazení nabídky navrhovatele (i dalších 84 nabídek) nutné považovat za dostačující.
47. Jak bylo výše konstatováno, z relevantních (výše uvedených) ustanovení zákona vyplývá povinnost zadavatele dostatečným (a přezkoumatelným) způsobem zdůvodnit postup poroty při hodnocení soutěžních návrhů. Neobstojí proto tvrzení vybraného účastníka soutěže o návrh, dle něhož zákon nespécifikuje povinnost zadavatele uvádět zdůvodnění (ani jak má řádné zdůvodnění vypadat). Výše uvedené závěry prvostupňového orgánu (obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí) proto nade vší pochybnost konvenují podmínkám pro hodnocení návrhů zakotveným v ustanovení § 106 odst. 4 a odst. 5 zákona ve vztahu k ustanovení § 6 zákona, což vybraný účastník soutěže o návrh (účelově) zpochybňuje.
48. Nadto v souvislosti s tvrzením vybraného účastníka soutěže o návrh, dle něhož samotný fakt stručnosti zdůvodnění vyřazení jednotlivých soutěžních návrhů neznamená podstatné ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, poukazuji na tyto skutečnosti. Zadavatel nedodržel zákonem stanovený postup pro soutěž o návrh – z výše uvedených skutečností je zcela zřejmé, že se v daném případě jedná o porušení zákona zadavatelem (resp. o jeho vadný postup) dosahující takové intenzity, že mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnějšího návrhu. V žádném případě se nejedná o zjevně bagatelní pochybení zadavatele, které by „podstatně“ neovlivnilo nebo které by nemělo alespoň potenciál „podstatně“ ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Pokud zadavatel dostatečně neodůvodnil své rozhodnutí o vyloučení soutěžních

návrhů, pak je takové rozhodnutí nepřezkoumatelné, a za situace, kdy nelze z takového rozhodnutí zjistit, proč byl ten který soutěžní návrh vyloučen, nelze se proti takovému rozhodnutí účelně bránit. Nelze přezkoumat, zda porota (zadavatel) postupovala v souladu se zákonem a s požadavky uvedenými v soutěžních podmínkách. Pokud tedy byly předmětné soutěžní návrhy hodnoceny s tím, že kterýkoliv z nich mohl být vybrán jako vítězný, a zadavatel dostatečně neodůvodnil jejich vyřazení, pak mám za to, že jeho postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnějšího návrhu.

49. Neobstojí proto argumentace vybraného účastníka soutěže o návrh, že se v daném případě jednalo o nepodstatné porušení, které nemohlo ovlivnit výběr nejvhodnějšího návrhu, neboť zadavatel v protokolu o hodnocení soutěžních návrhů (ani v jiném jím vyhotoveném dokumentu) neuvedl, z jakého důvodu byly předmětné návrhy vyřazeny. Jak jsem již výše uvedl, strohé konstatování, že „*vyřazené návrhy ve srovnání s návrhy postupujícími vykazují některé významné nedostatky*“, nelze považovat za transparentní a přezkoumatelné, neboť z něj nelze dovodit, co bylo příčinou vyřazení jednotlivých soutěžních návrhů a nelze tak zpětně přezkoumat, zda tyto návrhy byly vyřazeny oprávněně. S ohledem na výše uvedené skutečnosti neobstojí námitka vybraného účastníka soutěže o návrh, v rámci které zpochybňuje závěr Úřadu, dle něhož postup zadavatele, spočívající v nedostatečném zdůvodnění způsobu hodnocení soutěžních návrhů v I. a II. fázi hodnocení, mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnějšího návrhu. Neobstojí proto ani jeho argumentace, dle které předmětné porušení zákona není s to ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky či porušit ustanovení § 6 zákona, tedy zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
50. K tvrzení vybraného účastníka soutěže o návrh, v rámci něhož poukazuje na to, že v první fázi hodnocení se nejedná o výběr nejvhodnějšího návrhu, ale o vyřazení nevyhovujících soutěžních návrhů, uvádím tyto skutečnosti. Zadavatel v soutěžních podmínkách jednoznačně stanovil, jakým způsobem bude při hodnocení návrhů postupovat, a za jakých podmínek může být návrh uchazeče vyřazen. Pokud tedy zadavatel předem nastavil hodnotící kritéria, dle nichž bude jednotlivé soutěžní návrhy hodnotit, a s kterými byli uchazeči a případní zájemci srozuměni, bylo jeho povinností doručené návrhy hodnotit dle těchto kritérií. Jak jsem již výše uvedl, postup při hodnocení soutěžních návrhů (jakožto i při vyřazování nevyhovujících soutěžních návrhů) musí být ze strany poroty náležitým způsobem zdůvodněn. Z protokolu o hodnocení soutěžních návrhů musí být patrné, z jakého důvodu byly návrhy vyřazeny, a zda porota při hodnocení soutěžních návrhů tyto návrhy hodnotila dle stanovených hodnotících kritérií. V tomto kontextu se tedy v první řadě jedná o otázku přezkoumatelnosti dokumentu vyhotoveného zadavatelem a označeného jako „*protokol o hodnocení soutěžních návrhů*“. Mám za to, že I. fáze hodnocení soutěžních návrhů z podstaty věci směřuje k další, resp. k závěrečné fázi hodnocení, a sice k samotnému výběru návrhu nejvhodnějšího. Za situace, kdy soutěžní návrh z jakéhokoliv důvodu nevyhovuje hodnotícím kritériím, pak musí být jeho vyřazení ve fázi hodnocení soutěžních návrhů odpovídajícím způsobem odůvodněno. Všechny tyto úkony však ve své podstatě směřují k výběru nejvhodnějšího soutěžního návrhu. Ani tato námitka proto neobstojí.

51. V tomto kontextu považuji za nutné poukázat rovněž na nedůvodnost související námitky vybraného účastníka soutěže o návrh, dle níž nemůže být účelem zákona, aby (věcné) rozhodnutí zadavatele mohlo být zpochybněno navrhovatelem, který byl vyřazen v I. fázi výběrového řízení, pokud jeho nabídka nedosahuje úrovně potřebné pro účast v soutěži o návrh. Skutečnost, že návrh podaný navrhovatelem (a označený číslem 99) již nepostoupil do II. fáze hodnocení soutěžních návrhů (a to z důvodu „*nedostatečné úrovně*“ předmětného návrhu), nemá sebemenší vliv na oprávnění kteréhokoliv dodavatele (zde navrhovatele), který má nebo měl zájem na co nejlepším umístění v rámci soutěže o návrh, a kterému v důsledku domnělého porušení zákona úkonem zadavatele hrozí nebo vznikla újma na jeho právech, podat zadavateli zdůvodněné námitky ve smyslu ustanovení § 110 zákona (ty lze na základě odstavce 2. tohoto ustanovení zákona podat proti všem úkonům zadavatele). V daném případě tedy navrhovatel využil svého zákonného oprávnění spočívajícího v uplatnění ochrany proti (domnělému) nesprávnému postupu zadavatele, a podal námitky proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnějšího návrhu, které mělo být učiněno v souvislosti s porušením formálního postupu poroty (stanoveného soutěžními podmínkami) a v rámci nichž poukázal rovněž na skutečnost, že „*Protokol o hodnocení soutěžních návrhů však hodnocení nabídek v rámci jednotlivých kritérií neobsahuje a není z něj tedy jasné, zda byly projekty dle závazných kritérií hodnoceny a jak*“. Účelem výše uvedeného ustanovení zákona je možnost případného zpochybnění příslušného rozhodnutí zadavatele ze strany toho kterého dodavatele, zde navrhovatele. Ani tato námitka vznesená vybraným účastníkem soutěže o návrh proto nemůže obstát.
52. Pokud se jedná o námitku vybraného účastníka soutěže o návrh, v rámci níž poukazuje na to, že je běžnou praxí architektonických soutěží, že je větší pozornost věnována zdařilým nabídkám než nabídkám nízké kvality, uvádím následující. Je úkolem Úřadu posoudit, zda zadavatel v rámci soutěže o návrh dodržel zákonem stanovený postup, nikoliv, zda postupoval podle běžných zvyklostí architektonických soutěží. Jako bylo správně uvedeno v bodě 63. odůvodnění napadeného rozhodnutí, „*soutěžní řád je profesním předpisem této stavovské organizace, přičemž Úřad přezkoumává postup zadavatele dle zákona o veřejných zakázkách*“. Nadto je třeba odmítnout související argumentaci vybraného účastníka soutěže o návrh, dle které napadené rozhodnutí bez bližšího zdůvodnění neguje argumentaci zadavatele, či dle které nereaguje na námitky o tom, že zadavatel se musel před vyřízením námitek obrátit nejprve na členy poroty. K tomuto tvrzení uvádím, že na soutěž o návrh se vztahují ustanovení § 110 a § 111 zákona obdobně (viz ustanovení § 107 odst. 1 zákona), z čehož vyplývá, že zadavatel je i v případě soutěže o návrh povinen dodržet desetidenní lhůtu pro vyřízení námitek. Mám za to, že Úřad se s argumentací zadavatele v odůvodnění napadeného rozhodnutí adekvátním způsobem vypořádal, resp. reagoval na zde obsažená tvrzení.
53. K tvrzení vybraného účastníka soutěže o návrh, dle něhož zadavatel objektivně nemohl uspíšit zaslání rozhodnutí o námitkách navrhovateli (nicméně učinil tak v krátké době po stanovené lhůtě) s tím, že v napadeném rozhodnutí je nepravdivě konstatováno, že zadavatel rozhodnutí o námitkách vůbec neodeslal, přičemž je v tomto postupu spatřován správní delikt, uvádím tyto skutečnosti. Ve výrokové části IV. napadeného rozhodnutí prvostupňový orgán konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu ve smyslu

ustanovení § 120 odst. 1 písm. g) zákona tím, že rozhodnutí o námitkách navrhovatele neodeslal ve lhůtě dle § 111 odst. 1 zákona, nikoliv, že rozhodnutí o námitkách nebylo odesláno vůbec. Doplnuji, že oznámení rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnějšího návrhu obdržel navrhovatel dne 29. 9. 2010, přičemž námitky navrhovatele proti rozhodnutí o výběru nejvhodnějšího návrhu (ze dne 13. 10. 2010) obdržel zadavatel dne 14. 10. 2010. Navrhovatel podal námitky písemně, v námitkách uvedl, kdo je podává, proti kterému úkonu zadavatele směřují a v čem je spatřováno porušení zákona. Rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele ze dne 4. 11. 2010 obdržel navrhovatel dne 5. 11. 2010. Mám proto za to, že Úřad postupoval správně a v souladu se zákonem, když v bodě 83. odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že „*navrhovatel podal námitky včas a v souladu s ustanovením § 110 odst. 7 zákona. Zadavatel tedy měl v zákonné lhůtě 10 dnů od obdržení námitek odeslat písemné rozhodnutí o tom, zda námitkám vyhovuje, či nikoliv, což však neučinil*“. Zadavatel tedy nesplnil výše uvedenou povinnost vyplývající z ustanovení § 111 odst. 1 zákona, což založilo spáchání správního deliktu ve smyslu ustanovení § 120 odst. 1 písm. g) zákona. Skutečnost, že zadavatel rozhodnutí o námitkách navrhovatele odeslal v krátké době po uplynutí stanovené lhůty, na výše uvedeném závěru nemůže nic změnit. Úřad je povinen posuzovat postup zadavatele ve smyslu zákona. Za situace, kdy zákon jasně stanoví předmětnou lhůtu, není dán orgánu dohledu prostor pro použití správního uvážení ve vztahu k posouzení, zda zadavatel zákonem stanovenou lhůtu překročil jen „nepatrně“, či nikoliv, a zda je její překročení ještě akceptovatelné, či nikoliv. Tuto námitku je tedy třeba jako neopodstatněnou zamítnout.

54. Nadto uvádím, že s ohledem na všechny skutečnosti uvedené v předchozích bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí je zcela zřejmé, že nemůže obstát ani námitka, dle které Úřad v napadeném rozhodnutí nesprávně a nedostatečně zjistil skutkový stav věci, který měl být nesprávně právně kvalifikován. Se zřetelem na vypořádání všech výše uvedených námitek dále konstatuji, že zadavatel v daném případě nejednal ve smyslu a účelu zákona, třebaže vybraný účastník soutěže o návrh tvrdil v rozkladu opak.

VII. Závěr

55. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
56. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona, dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Mgr. Josef Suchý, advokát, Vědomice 238, 413 01 Roudnice nad Labem
2. RH-ARCH, s.r.o., Nekázanka 9, 110 00 Praha 1
3. Mgr. Rudolf Šimon, advokát, Národní 25/961, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy